

PERSONE:

Herr REHRLE, Zeitungsschriwer.

TONI, e Bür.

BÄWELE, e Birene.

Erste Uffiehrung am 2. Jüli 1882 in dr Fasaneri vom
Herr HÆFELY (Fawrk SCHÆFFER, LALANCE & Cie)
in Pfstadt.

MM. JACQUES SCHMIED . . . Herr Rehrle.

ALFRED ZUBER Toni.

SCHWER Bawele.

's Theater stellt im Herr Rehrle si Schribstuwe vor.

I. Uftritt.

Herr Rehrle (sitzt an sim Tisch, wo allerhand fir Zitunge lige).

Was fir e Handwerk, dü liewe Zit! . . . was fir e
Handwerk! . . . alle Wuche-n-eso ne Kàsblättle miesse
z'schriwe im eso ne Nest, wie unser Städle-n-eins
isch! . . . woher Neüigkeite her nàh? 's kunnt nie nit
vor do . . . ich ha hit vergewes alleweg e Stund g'warte,
bis ass e Mürer awe fallt dert àne, wo me sàll Hüs
baut, awer se sin afange-n-ärger as Seiltänzer . . . un
keine Händel, keine Prügel, nit . . . ich müess in alle-
n-andere Zitunge ihre-n-Artikel stehle, fir mine üsz'fille . .
's isch g'wiss kei Kilwe, ihr derfe's glaüwe.

G'sang (Des Morgens in der Frühe).

Wenn ich müess mi Zitung schriwe,
Bin ich iwel dra, (*bis*)
Ich thàt's liewer als lo bliwe,
Denn s' isch halt wie g'sàit
G'wiss kei Freid.
Denn s' isch halt wie g'sàit, (*bis*)
Denn, wie g'sàit, 's isch g'wiss kei Freid.

Wenn ich lieg, so thien d'Lit klage
Un doch derf i halt (*bis*)
D'Wohret o nitt immer sage,
Sunscht isch's o nitt recht,
's gieng mr schlecht.
Sunscht isch's o nitt recht, (*bis*)
's isch nitt recht, denn 's gieng mr schlecht!